

I Tydzień, Dzień trzeci Wielkość i dobroć Boga Psalm 145 (144)

*Chcę Cię wywyższać, Boże mój, Królu,
i błogostawić imię Twe na zawsze i na wieki.
Każdego dnia będę Cię błogostawił
i na wieki wystawiał Twe imię.
Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały,
a wielkość Jego niezgłębiona.
Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła
i zwiastuje Twoje potężne czyny.
Głoszą wspaniałą chwałę Twego majestatu
i rozpowiadają Twe cuda.
I mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych,
i opowiadają Twą wielkość.
Przekazują pamięć o Twej wielkiej dobroci
i radują się Twą sprawiedliwością.
Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich
i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła.
Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje
i święci Twoi niech Cię błogostawiają!
Niech mówią o chwale Twojego królestwa
i niech głoszą Twoją potęgę,
aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę
i wspaniałość chwały Twego królestwa.
Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków,
Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia*

Modlitwa: Prośmy Pana, aby wszystkie nasze zamiary, decyzje i czyny skierowane były w sposób czysty do większej służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz do medytacji: W tej medytacji staraj się zobaczyć siebie jako osobę obdarowaną, zobaczyć wiele ofiarowanych mi darów.

Prośba: W tej medytacji prośmy o dostrzeżenie Bożego działania w całym moim życiu.

1. Wielki jest Pan i godzien chwały

Przyjrzyjmy się, jaka jest moja odpowiedź na Boży dar stworzenia, na Jego obecność w świecie i w historii mojego życia. „Chcę Cię wywyższać Boże i chwalić Twoje imię” – mówi psalmista – co oznacza, że chce dostrzec i nazwać Boże działanie w świecie i w życiu człowieka. W języku

biblijnym „*chwała Boża*” to sam Bóg, to Jego interwencja i obecność. Kiedy Izraelici narzekają na głód na pustyni, Mojżesz, obiecując im pokarm, mówi „*zobaczycie chwałę Bożą*”, i widzą mannę jako znak Bożej troski o nich. Niedostrzeżenie tej Bożej obecności, ignorowanie jej jest powodem smutku, braku radości, braku dostrzegania sensu w życiu. Jeżeli nie umiem dziękować, to nigdy nie będę szczęśliwy. I trudno mi będzie wzrastać, rozwijać się.

2. Chwała Bogu

Najlepszym wyrazem wdzięczności jest dobre wykorzystanie darów. To właśnie znaczy tak częste na kartach Pisma św. określenie: chwalić Boga. Głoszenie „*Chwały Boga*” to uznanie Jego zbawczej mocy, miłości i obecności. Rzeczywistą chwałą Boga jest nasze życie. Św. Ireneusz napisał już w IV w. „*chwałą Boga żywy człowiek*”. „*Żywy człowiek*”, a więc nie chodzi tu nawet o to, co robię, ale kim jestem jako Boże stworzenie, jak wielka jest moja naturalna godność. W naszym codziennym życiu mamy czcić Boga właśnie tak – uznając Jego działanie, Jego obecność, moc i zbawczą miłość. Zaprzeczeniem tego jest sytuacja, gdy uważam, że wiem lepiej, co należy zrobić, i bardziej niż Bogu ufam sobie, ludziom, rzeczom.

Kiedy, w jakich sytuacjach dostrzegam w mojej codzienności chwałę Boga?

W jakich sytuacjach głoszę chwałę Boga moją postawą, przeżywaniem wydarzeń, moim życiem?

Zakończyć rozważanie rozmową z Panem o przebiegu mojej modlitwy.

Odmówić „*Ojcze nasz*”